

MOCIÓ DE CONDEMNNA DELS FETS DE MELILLA I EN DEFENSA DELS DRETS HUMANS

El passat 24 de juny va tenir lloc un intent de salt de la tanca de Melilla segons va informar la Delegació del Govern a la Ciutat Autònoma.

Unes 2.000 persones es van acostar als voltants del perímetre fronterer per la zona del Barri Xinès, de les quals 500 van aconseguir entrar a la zona. Finalment, van poder traspasar la frontera i arribar a Melilla 133 persones majoritàriament d'origen sudanès i txadià.

Durant el salt, la policia espanyola i marroquina va atacar les persones que intentaven saltar fins a provocar la mort de, de moment, 37 persones negreafricanes (que van morir al costat marroquí). La brutalitat policial amb què els van rebre també va deixar 76 ferits, 13 d'ells en estat greu. S'ha pogut constatar el llançament a curta distància de pots de fum per part dels antiavalots de la Guàrdia Civil cap a les persones que es trobaven a la tanca, generant una situació de gran perill per a la seva integritat física i moral i la caiguda de molts de la tanca.

Als episodis de violència física i l'agressivitat que presenta l'arquitectura fronterera en si mateixa, cal sumar-hi el tracte inhumà i vexatori que pateixen les persones en trànsit, com s'ha documentat als nombrosos vídeos que associacions defensores de Drets Humans han compartit. De fet, aquests assassinats, sumats al recent sobreseïment del cas d'assassinat dels 15 del Tarajal a les mans de la Guàrdia Civil deixen molt clar que el regne d'Espanya no només és capaç d'assassinar per defensar la seva pàtria i el seu territori, sinó que s'enorgulleix de fer-ho sense cap pudor.

Esdeveniments com el del passat 24 de juny no són esdeveniments nous, però sí que s'han vist incrementats com a conseqüència de l'últim acord entre el Govern Espanyol i Marroc. En el marc d'aquest acord, el Govern de l'Estat Espanyol va abandonar la seva històrica neutralitat respecte al conflicte del Sàhara Occidental i la defensa del dret a l'autodeterminació per passar a recolzar el pla marroquí per al territori, a qui pretén dotar de més autonomia.

A més a més, cal afegir una externalització de la gestió de fronteres també es materialitza amb la privatització de les mateixes. Al juliol del 2020 es va fer públic com deu multinacionals gestionen el 65% de pressupost en matèria migratòria de l'estat espanyol, donant a conèixer ens privats vinculats a les jerarquies franquistes, a l'aristocràcia i ex càrrecs polítics, que es beneficien directament d'aquesta política restrictiva basada en una suposada eficiència econòmica; que no existeix quantitativament i que, en qualsevol cas, és la màxima expressió de com les polítiques racistes sostenen un cercle econòmic de violència i empobriment de la classe treballadora.

La Unió Europea és una altra expressió d'aquesta dinàmica hipòcrita que mira només per l'interès del capital, i també de com Europa – en tant que ens cultural –, és un territori antinegre i colonial. El Centre Delàs d'Estudis per la Pau diu al seu informe "Expandint la fortalesa: les polítiques d'externalització de les fronteres de la UE", que Civipol (una empresa semipública francesa del mercat de la seguretat de les fronteres) va tenir una gran influència en l'elaboració de polítiques de protecció de fronteres per part de la Comissió Europea. Racisme, capitalisme i blanquitud són la recepta de suposats drets que ofereix l'estat espanyol i la UE.

Per tot això, l'ajuntament de el Pla de Santa Maria acorda:

1. Condemnar la brutal violència policial espanyola i marroquina, les devolucions en calent, la insultant resposta del govern de l'Estat espanyol davant la mort de desenes de persones, per ara 37 però un nombre incert que no fa res més que pujar.

2. Condemnar els silencis còmplices, la passivitat i la corresponsabilitat dels governants espanyols així com les declaracions de Pedro Sánchez elogiant la violenta resposta de les autoritats marroquines.

3. Instar a garantir la seguretat i protecció dels drets humans de les persones que han aconseguit arribar a Melilla i de les més de 1000 persones que s'han quedat al territori marroquí.

4. Instar al Govern de l'Estat a investigar aquests fets per tal d'assegurar que existeix veritat, reparació i justícia.

5. Instar el Govern de l'Estat a derogar la Llei d'estrangeria.